

Иван Вазов

Час велик

В час велик на мощ духовна,
на величествен подем
посред бурята световна
ний живеем и растем.

Страшни дни ни Бог, изпрати –
младост нова да сдобийм,
сили в нази непознати
удивени да открием;

сили векове калени
в изпитанья и тегла
и летежи вдъхновени
на заякнали крила.

О, Българо, край роден,
как си дивна в тия дни
с тоя устрем благороден
към велики съдбини!

Клюмнала, печална вчера,
днес – прекрасен херувим –
пълна с бодрост, пълна с вера,
с дух висок, несъкрушим.

О, върви из своя път,
пътя славний на честта,
във борбите на светът
твоята е най-света.

Нек те мразят, клеветят
стари, нови врагове:
твойте лаври ще блестят
в бъдещите векове.

В поколения безброй
твоя подвиг ще живей,
величавий образ твой
във историята ще грей,

че във тоз безжален век,

с бойни разцъфтял поля,
ти една кръвта си ля
за поробений човек.

Ноември 1915 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4898>]